3 LEI

ECOU

TINERETULUI SPORTIV

Club

180

Poșta

Fulger din Viena

FIECARE VOLUM CUPRINDE O AVENTURA COMPLECTA

Furtul dela Poşta din Viena

de

WALTER GERUSHEIM

Prefaţa.

Percy Stuart, un tânăr american, fourte bogat, independent şi manierat, maestru în toate sporturile, dorea să fie primit ca membru în renumitul «Excentric Club«.

Dar Percy Stuart nu reuşi mult timp să-şi ajungă ţinta, deoarece statutele clubului prevedeau în mod expres, că nu pot fi primiţi decât 197 de membri.

In afară de aceasta, Percy Stuart avea un duşman de moarte în baronetul Mac Hollister, care căuta, fără crutare şi prin toate mijloacele, să îngreuieze primirea tânărului american ca membru al clubului.

Totuşi Percy, pătrunzând cu forţa în sala de sedinţe a clubului, obţinu să se admită pentru dânsul o excepţie a statutelor.

S'a pus însă condiţiunea ca Percy Stuart să rezolve un număr de probleme, propuse de conducerea clubului, număr echivalent cu membri clubului, adică: 197.

Rezolvarea fiecărei din aceste probleme pune la o grea încercare forţa fizică şi spirituală a lui.

Percy Stuart semnă condiţiunile, primind apoi dela mister William Spencer, preşedintele clubului, după rezolvirea primei însărcinări i se înmâna o scrisoare, care conţinea prima problemă. Imediat altă scrisoare, conţinând cea de a doua misiune.

S'au succedat apoi și alte însărcinări. Iat,o pe cea de 180-a.

«Percy Stuart trebuie să plece imediat la Viena, unde va clarifica enigmatica dispariție a defraudatorului Zalewski, care trebuie să fie predat autorităților, pentru a-și ispăși pedeapsa cuvenită«.

«Clubul Excentric«.

1. Enigma din Viena.

Percy Stuart sosind la Viena, deschise la hotelul »Bristol«, unde se înscrise în registrul de pasageri sub numele său adevărat.

Făcând o plimbare prin oraș, el nu auzi vorbindu-se decât despre afacerea Zalewski. Cu toții se întrebau: »Zalewski a fost prins?«

Era vorba despre un ingenios defraudator.

De altfel, chiar şi însărcinarea lui Percy Stuart, primită din partea clubului Excentric, era şi ea tot cu privire la acest defraudator şi suna astfel: »Perey Stuart este însărcinat ca, în timp de patru săptămâni, şi clarifice misterul dispariţiei defraudatorului Zalewski şi să procedeze la arestarea lui.

Percy îşi cumpără un ziar, care publica un lung raportaj asupra fraudei comise de Zalewski la oficiul postal din Viena. Iată ce scria ziarul:

»Kazimir Zalewski, polonez de origină, a primit o educaţie bună în casa sa părintească. După ce şi-a dat bacalaureatul, el a plecat la Viena, unde a reuşit să obţină un angajament la oficiul central poştal. Văzându-şi existenţa asigurată, el s'a căsătorit cu o tânără din buna societate, ducând o viaţă de o moralitate ireproşabilă.

După vreo zece ani de serviciu, acest funcţionar destoinic a fost avansat la postul de controlor-şef.

In ziua de 27 August a acestui an, Kazimir Zalewski nu s'a prezentat la serviciu. In dimineaţa celei de a doua zile, directorul poştei a vizitat pe soţia lui Zalewski, arătându-se foarte consternat şi

declarându-i că trebuie să-i vorbească într'o chestiune delicată.

Tânăra femeie, care era disperată din cauza dispariţiei inexplicabile a bărbatului ei, a isbucnit în hohote de plâns, deoarece presimţea că s'a întâmplat ceva grav.

— Dumnezeule! s'a adresat ea plângând directorului poştei. »Nu cumva s'a întâmplat vreun accident bărbatului meu? Sau poate că a murit?

— Nu, stimată doamnă! Poate ar fi fost mai bine dacă ar fi murit, răspunse directorul. »Dar înainte de a continua să vă spun cuvinte, care poate că vă vor părea prea crude şi jignitoare, vă rog să-mi răspundeţi la câteva întrebări!

Când l-aţi văzut pentru ultima oară pe soţul dvs.?

— Eri la amiază, când s'a dus la serviciu.

— Ei, aflaţi, stimată doamnă, că el n'a venit la oficiul postal. Dar mai departe: Aţi văzut la el, în ultimul timp, sume mai însemnate de bani?

— Nu, el nu aducea acasă decât salariul său lunar.

— Şi sunteţi sigură că în locuinţa dvs. nu se află ascunsă nici o sumă mai mare de bani?

— Nu, sunt sigură de lucrul acesta! Cunosc doar fiecare colţişor al locuinţei mele.

— Dar soţul dvs. era jucător de cărţi?

— Nu, Zalewski n'a pus niciodată mâna pe cărti de joc. Dar pentru ce-mi puneţi toate aceste întrebări, domnule director?

Nu cred, că soţul meu să fi defraudat banii încredinţaţi!

Chiar d-vs., domnule director, l-aţi relevat ca un funcţionar cinstit şi destoinic.

— Da, e adevărat, dar din cauza acestei încrederi, tot eu voi trage consecinţele! Aflaţi că soţul dvs. conducea şi casieria oficiului poştal. El avea o cheie dela cassa de bani. Cea de a doua cheie este în posesia mea. Cum aveam mare încredere în Zalew-

sk,i nu m'am interesat niciodată de situaţia cassei de bani.

După cum v'am spus, Zalewski nu s'a prezentat eri la serviciu. Lucrul acesta m'a determinat ca, azi dimineaţă, să deschid cassa de bani. Cu acest prilej, am constatat, după calculele făcute de contabilii noştri, că lipseşte suma de 1,700.000 şilingi, care trebuiau să se afle în cassă. Suma aceasta colosală n'a putut fi defraudată decât de soţul dvs.

Am ţinut să viu mai întăiu aci, crezând că poate voiu găsi pe soţul dvs. bolnav, putând deci să-i cer explicaţii asupra misteriasei dispariţiei a acestei importante sume de bani. Dar bănuiala mea se dovedeşte întemeiată Zalewski a dispărut, păgubind statul cu o mare sumă de bani. Vor fi nevoit să anunţ cazul autorităţilor superioare.

Spunând aceasta, directorul poştal părăsi casa d-nei Zalewski.

Poliţia fiind sesizată de senzaţionala fraudă comisă la oficiul central poştal, a întreprins imediat amănuntite cercetări, dar n'a putut da de urmele defraudatorului dispărut. De altfel, organele anche-

tătoare se află în fața unei enigme: cum de s'a putut produce o schimbare atât de bruscă în felul de a fi al fostului controlor-șef poștal, care după cum s'a putut stabili, era un om fără vicii și de o moralitate ireproșabilă, atât în viața sa particulară cât și în acea de funcționar de stat? Kazimir Zalewski nu avea nici un fel de legături ca femei străine, căci femeile nici nu-l interesau. De asemenea, el nu era nici jucător de cărți. Care putea fi deci motivul gravului delict pe care l-a comis?

Nimeni nu es în stare să deslege enigma.

2. In căutarea defraudatorului.

Percy Stuart, care citise cu multă atenție toate reportajele publicate în ziare cu privire la senzaționala fraudă dela poștă, era singurul care își putea explica motivul misterioasei dispariții a lui Kazimir Zalewski.

Plimbându-se gândtor prin camera hotelului său, tânărul american ajunse la următoarea concluzie: »Există numai un singur motiv care poate determina o schimbare bruscă a caracterului unui bărbat. O astfel de schimbare poate fi cauzată numai de in-

fluenţa demonică a unei femei, care, numai într'o singură noapte, e în stare să transforme pe un bărbat de o moralitate ireproşabilă, într'un ticălos, capabil de orice crimă.

Este foarte posibil că acest Zalewski, care ducea o viaţa atât de retrasă şi de lipsită de orice aventuri cu femei uşuratece, să fi căzut în mrele unei femei rafinate, care pentru a-şi creia o viaţă luxoasă, l-a determinat să comită senzaţionala defraudare din cassa oficiului poştal. Probabil că defraudatorul se va refugia în străinătate împreună cu iubita sa, pentru a începe o nouă viaţă.

Se punea însă întrebarea dacă defraudatorul s'a şi refugiat în străinătate sau nu? La această întrebare nu se putea da decât un singur răspuns logic. Şi anume, că Kazimir Zalewski se mai află cu iubita sa la Viena,, aşteptând ca mai întăiu să se liniştească spiritele, pentru ca apoi să se poată refugia mai uşor în străinătate.

Ajungând la aceste concluzii, Percy se hotărâ să intre imediat în acţiune; pentru a descoperi pe faimosul defraudator şi pe iubita lui. Aceasta din urmă trebuia căutată în rândurile femeilor uşuratice, capabile de orice ticăloşie.

Pornind deci pe această pistă, Percy se hotărâ să viziteze un cunoscut varieteu din Viena, unde, după cum aflase, erau angajate o mulţime de artiste şi unde veniau tot felul de demimondene. Percy avea presimţire că va putea găsi aci unele indicii asupra iubitei lui Zalewski.

Şi, într'adevăr, bănuiala sa se dovedi a fi întemeiată.

După ce se aşează la una din mesele localului, comandându-şi o băutură răcoritoare, el intră în vorbă cu una din femeile barului, pe care încercă s'o descoase, întrebând-o:

— Spune-mi, draga mea, n'ai observat în ultimul timp lipsa vreunia din colegele d-tale, care înainte era nelipsită din localul acesta?

Tânăra blondă deveni foarte vorbăreaţă, încercând să câştige simpatia americanului. Ea goli un păhar de whisky, iar apoi răspunse zâmbind:

— Intrebarea d-tale mă cam jeneazâ, domnule! Nu cumva faci aluzie la colega mea Anny Schmidt, care nu mai vine pe act de câtva timp? Nu sunt încrezută, dar am convingerea că sunt şi eu cel puţin

tot atât de frumoasă ca şi ea. Hm, nu-i aşa, dragul meu?

— Fireşte că da, răspunse tânărul american. Nici n'am vrut să fac o comparaţie. Dar te rog să-mi spui adresa ei, căci trebuie să-i comunic ceva!

Femeia se gândi puţin, iár apoi dădu adresa dorită lui Percy Stuart. Anny Schmidt locuia în strada Wilhelmine No. 28.

După ce înmânâ tinerei o bancnotă de 50 de şilingi, Percy părăsi imediat localul, plecând spre locuinţa Annei Schmidt.

El întră mai întăiu în locuinţa ingrijitorului de casă. In momentul în care vru să se adreseze acestuia, uşa camerei fu brusc deschisă, iar înăuntru intră o tânăra de o frumuşeţe răpitoare. Ea era foarte elegant îmbrăcată şi făcea impresia unei dansatoare.

— Cu ce vă pot servi, domnişoară Schmidt? o întrebă bătrânul îngrijitor de casă.

Percy tresări surprins. Vasăzică aceasta era Anny Schmidt, pe care o căuta,

Tânăra își deschise poșeta și spuse:

— Vreau să ies în oraș, pentru a face unele cumpărături. Dacă cineva o să aducă un pachet pentru mine, atunci nu-l mai lăsa să urce treptele spre locuința mea. Ia d-ta în primire pachetul și dă băiatului ca bacșiș acești cinci șilingi.

— Vom aranja noi lucrul acesta, domnișoară Schmidt!

Ingrijitorul de casă luă banii, iar tânăra frumoasă plecă.

— Cine e această femeie? întrebă Percy.

8

— E domnișoara Anny Schmildt. Nu-i așa că-ți place?

— Dar din ce trăiește?

— Ea e dansatoare la un mare varieteu din localitate. Dar în ultimul timp nu s'a mai dus la varieteu. Probabil că nu mai are nevoie să-și exercite meseria, deoarece a strâns destui bani. Duminica aceasta am fost cu ea la băcănia din colț,

de unde a cumpărat un kg. de cotlete, câteva cuu de conserve, precum şi o mare cantitate de mezeluri. Văd deci că-i merge foarte bine. Dar pe d-ta cu ce te pot servi, domnule?

Percy reflectă puţin, iar apoi spuse:

6

— Sunt agentul unei fabrici de maşini de cusut. Caut pe o tânără femeie, anume Hilde Goldring, care a luat dela noi o maşină de cusut, fără a o plăti. Chiar astăzi, am aflat că ea locuieşte aci.

Ingrijitorul de casă se scărpină după ureche, iar apoi răspunse:

— Nu, persoana pe care o cauţi d-ta nu locuieşte aci.

Percy se scuză şi plecă. Dar el se postă în apropierea casei, aşteptând acolo întoarcerea d-rei Schmidt. El era singur că în locuinţa ei se mai ascunde o persoană. Pentru ipoteza aceasta pleda faptul că dansatoarea ceruse îngrijitorului de casă să primească el pe băiatul care trebuia să aducă pachetul, pentru ca acesta că nu se mai urce în locuinţa ei. De asemenea, era suspect faptul că se aprovizionase

cu o mare cantitate de delicatese, cari, nici într'un caz nu puteau fi consumate de o singură persoană

Trecu însă o oră, fără ca Anny Schmidt să se fi întors acasă. Se făcuse scara, aşa că Percy se hotărâ să se urce sus, spre locuinţa ei. El se furişă până la uşa locuinţei dela etajul al treilea pe care se afla o cartea de viziită, ca următoarele cuvinte: »Anny Schmidt, baletistă.«

Percy bătu odată, dar nu primi nici un răspuns. In locuinţa domnea o linişte profundă. Apoi însă, Percy auzi un sgomot uşor după uşă. Se părea că cineva se apropiase încet de uşă, trăgând cu urechea.

In aeclaş moment, Percy auzi- nişte paşi, cari urcau scările. El se îndreptă imediat spre o altă uşă, unde sună. Usa fu deschisă de o femeie mai bătrână, cu figură palidă, pe care Percy o întrebă dacă nu locuieşte aci o tânără cu numele de Hilde Goldring.

— Nu! răspunse femeia, închizând repede uşa.

In momentul următor, Anny Schmidt, care se întorsese din oraş, deschise uşa, intrând în locuinţa ei.

Percy părăsi imediat casa.

3. Bătrâna doamnă și îngrijitoarea ei.

Percy Stuart se îndrepta imediat spre o cafenea din colțul străzii. Era atât de emoționat de cele constatate încât simțea nevoia să se odihnească puțin.

In cea de a zecea zi, cu prilejul unei vizite în locuința unei lăcătuș, află dela nevasta acestuia, că o domnișoară de o rară frumusețe se mutase la o pensiune din apropiere. Obținând adresa, Percy se duse direct acolo. El fu primit de o bătrână simpatică și curată.

— Doriți o cameră, dommule? Vă pot servi și masa în pensiune, cu un preț foarte avantajos.

— Chiar aut așa ceva, răspunse Percy.

Dupăce conveniră asupra prețului, Percy aduse vorba, pe departe, asupra unei domnișoare

blonde şi frumoase, despre care auzise că s'a retras prin partea locului.

— Nu cumva se numeşte Anny Schmidt? îl întrebă bătrâna.

— Ba chiar aşa!

— Da, a fost la mine şi am ţinut-o câteva zile. Era fată simpatică, dar am fost nevoită să-i pun în vedere că trebuie să plece.

— Din ce cauză? întrebă curios Percy.

— Păi, să vedeţi, domnule! La mine e o pensiune cinstită. Perechi cari nu sunt căsătorite, nu le pot ţine în pensiune.

— Nu venise singură?

— Nu! A venit cu un domn, pe care l-a dat drept fratele ei, spunând că va pleca peste două zile.

— Şi n 'a plecat?

— Nu! Şi-a tot amânat plecarea, iar pe urmă m'am convins că nici nu era fratele ei, ci un . . . .

— Ce?

— Era amantul ei, domnule! răspunse bătrâna, îmbujorându-se la faţă.

— Eşti sigură de lucrul acesta?

— Cum să nu fiu sigură, dacă o servitoare a mea de încredere i-a auzit certindu-se. Domni-

şoara cea blondă spunea pretinsului ei frate că, după ce vor ajunge în Germania, trebuie să se căsătorească.

— Şi unde au plecat dela dumneata? întrebă Percy, îngrijorat că poate bătrâna nu ştie nouă adresă.

— Dar ce vă interesează?

— E oare un secret?

— Nu, dar eu sunt foarte discretă. La plecare, tânăra domnişoară, care în orice caz îmi era simpatică, mi-a mărturisit că a fugit dela tatăl ei vitreg şi că mă roagă să nu spun nimănui, dacă voi fi întrebată, despre scurtul popas, pe care l-a făcut în pensiunea mea. Dar d-vs' m'aţi luat cu vorba şi v-am spus chiar prea mult!

Percy îşi dădu seama că pe bătrâna aceasta cinstită nu o va putea face să vorbească în schimbul banilor. Deaceea, se prefăcu indiferent, propunându-şi însă ca, în câteva zile, să-i smulgă secretul.

In zilele următoare, el se purtă extrem de amabil cu bătrâna, lăudându-i mâncarea pe care o gătea şi făcându-i mici cadouri.

Incetul cu incetul, tânărul american îi câştigă toată încrederea. Intr'o după amiazâ, întrând din

nou în vorba cu bătrâna, acesta curioasă ca toate vienezele, începu ca să-l iscodească:

— Nu vreți să-mi spuneți dece vă interesează blonda aceea frumusică, Anny Schmidt, care a fost în pensiunea mea?

Percy făcu el pe mofturosul.

— E un secret familiar! răspunse apoi cu greu.

— Sunteți rude?

— Da, pe departe. Suntem veri primari, după mamă. Biata Anny a fost scoasă din minți de ticălosul acela, care e și însurat. Dar ea habar nu are de lucrul acesta. Dacă aș găsi-o, știu cu cum s'o fac să-l lase dracului!

— Biata fată!

— Aș fi vrut s'o salvez, dar ce folos de toată osteneala mea, dacă nu-i pot afla adresa.

Oarecum înduioșată, bătrâna căzu în cursă și mărturisi lui Percy că dăduse chiar ea lui Anny adresa unei alte pensiuni, mai puțin severă în ce privește moralitatea.

Tânărul american îi mulțumi călduros și se duse la adresa indicată. Dar cei doi fugari zburaseră și de acolo.

Percy le descoperi însă refugiul. Era într'o clădire veche, plină de locatari, dintr'o stradă lătural-

nică. Află dela băcanul din colț că acolo, Anny Schmidt își dăduse adevătata ei profesiune: dansatoare de varieteu.

Percy se duse apoi să viziteze clădirea în care locuiau cei doi fugari.

Ajuns în strada Wilhelmine Percy Stuart găsi ușor clădirea tu No. 28. El bătu la ușa îngrijitorului casei. Acesta îi deschise, întrebându-l pe un ton acru:

— Ce poftești, domnule?

— Dacă ești bun, te-aș ruga să-mi dai unele informații, cu privire la o persoană care locuiește în această casă!

— Despre cine e vorba?

Mă interesează domnișoara Anny Schmidt, care e dansatoare la un varieteu din Viena.

Ingrijitorul casei se scărpină după ureche și măsură din cap până'n picioare pe nocturnul vizitator, care-l deranja la o oră atât de târzie, ca să se intereseze de locatarele lui. Apoi, îl întrebă:

Dar cine ești d-ta, ca să-ți dau socoteală de persoanele cari locuiesc la noi? Ești dela poliție?

Percy Stuart rămase cam încurcat. Ca să se dea drept polițist, nu-i convenea. Se prea putea ca îngrijitorul de casă să fie în slujba lui Zalewski și

a iubitei sale. Deci, într'un astfel de caz, va încerca, desigur, să-l deruteze. Tânărul american cunoștea foarte bine oamenii. Observase că îngrijitorul de casă îi examinase paltonul și pălăria elegantăt. Se convinsese deci că are de aface cu un om bogat. Deaceea, drept răspuns, Percy își scoase portmoneul și înmânâ îngrijitorului o bancnotă de o sută de șilingi.

Pe loc, acesta își schimbă atidudinea. Deveni dintr'o dată foarte vorbăret și se ploconi de câteva ori în fața generosului străin.

Apoi, își exprimă profundul său regret, că nu-i poate fi de prea mult folos în privința informațiilor cerute, doarece Anny Schmidt, care locuise într'adevăr acolo, se mutase de câteva zile.

— Unde anume? îl întrebă Percy Stuart.

— Zău că nu știu, domnule! Și ca să spun drept, nici nu m'am interesat, deoarece în ziua mutării ei, eu eram plecat la o soră a mea din provincie. Dar cu o zi înainte de plecare, a achitat chiria proprietarului până la sfârșitul lunii. Mie mi-a dat un bacșiș de 25 de șilingi, ceeace m'a uimit, întrucât înainte nu-i prea mergea bine și nici nu putea plăti măcăr chiria, în mod regulat.

— Te mai rog să-mi spui un lucru: domnișoara aceasta locuia singură?

— Inainte locuia singură, dar de câtva timp și-a adus în casă un bărbat între două vârste. Nu știu cum să vă explic, dar în toată chestiunea aceasta mi s'a părut ceva suspect!

— Din ce cauză?

— Apoi, fiindcă bărbatul acela stătea zi și noapte în casă. M'am și întrebat, ce ar putea fi cu el? Nu avea nici o slujbă? Mai mult: aveam impresia că se ascunde, deoarece domnișoara noastră obișnuia înainte să ia masa în oraș. Dar de când îi venise bărbatul acesta în casă, se ducea singură să cumpere din oraș de ale mâncării.

Percy Stuart era edificat. Nu mai rămânea îndoială că dăduse de urmele defraudatorului Zalewski. Iubita lui, Anny Schmidt, îl ținea ascuns, pentru ca să nu fie urmărit cumva de poliție.

Tânărul american mulțumi îngrijitorului de casă pentru aceste prețioase informații și apoi plecă.

In drum spre hotelul său. Percy reflectă adânc asupra situației. Ajunse la convingerea că cei doi fugari s'au mutat în vreo mahala a orașului, pentru ca Zalewski să nu poată fi dibuit de poliție.

Ca să dea de urmele fugarilor, nu era lucru ușor. Viena e mare și are cartiere întinse. A găsi

pe cei doi fugari, însemna să caute un ac într'un car cu fân.

Dar Percy își propuse să încerce chiar și imposibilul. Va colinda toate cartierele Vienei, casă cu casă! In acest scop însă, trebuia să găsească un pretext, pentru a putea pătrunde în locuințele oamenilor.

Ajuns la hotel, Percy se culcă liniștit. A doua zi, cu capul limpede, își va făuri un plan.

El se scula pe la orele 9 dimineața, foarte bine dispus. Se hotărî să-și cumpere un costum de haine sărăcăcioase și să se dea drept agent de plasare al unei fabrici de mașină de cusut. In felul acesta, va putea să intre prin diferite locuințe.

După ce își făcu toate pregătirile, începu cursele prin suburbiile pitorești ale Vienei. Trecură însă 5 zile, fără ca să poată da de urmele fugarilor.

Totuși, nu-și pierdu speranța. Ca pretins agent de plasare, intra în vorbă cu gospodinele vieneze, câștigându-le încrederea. Nici una însă nu fu în stare să-i dea relațiile necesare.

După ce bău o cafea și-și aprinse o țigară, Percy reflectă asupra celor ce trebuia să facă acum, pentru a aresta pe tânăra Anny Schmidt și pe iubitul ei, care nu putea fi altul decât Kazimir Zalewski,

defraudatorul sumei de 1,700.000 de şilingi dela oficiul poştal din Viena. Faptul că artista de varieteu ieşise în oraş pentru a face unele cumpărături, iar pe de altă parte faptul că aştepta un pachet, probabil dela un anumit magazin de modă, dovedeau că face preparativele necesare unei călătorii.

Deci Percy se hotărî să intervină cât mai repede. In scopul acesta, el se întoarse din nou în faţa casei cu No. 28, pe care se hotărî s'o supravegheze până ce vor ieşi cei doi inşi din locuinţa lor.

Astfel, Percy aşteptă câteva ore. Se făcuse noaptea târziu, când uşa casei fu deschisă, iar două doamne ieşiră în stradă.

Una din aceste femei era foarte înaltă, dar mergea puţin încovoiată, din cauza bătrâneţii.

Insoţitoarea ei, o tânără blondă, care purta o manta de ploaie, făcută dintr'o mătasă impregnată, era Anny Schmidt.

Când Percy o recunoscu, îi fu greu să se stăpânească pentru a nu scoate un strigăt de mirare.

Dar însoţitoarea ei? Nu putea fi decât Zalewski, care se travestise în haine femeieşti.

Percy rămase câteva minute liniştit la locul său de pândă.

Ambele doamne aveau câte un mic geamantan în mână şi se îndreptaseră spre colţul străzii.

Tânărul american se furişă încet după ele, ţinându-se mereu în umbra ocrotitoare a caselor.

In colţul străzii, se afla o maşină. Ea fusese probabil comandată din timp de Anny Shmidt. Şi, într'adevăr, tânăra artistă, care se apropiase de maşină, se adresă şoferului cu voce înceată.

— D-ta ştii unde vrem să ne duci?

— Da, la gara de nord! Cred că vom mai ajunge la timp, pntru ca să prindeţi trenul spre Germania.

Percy văzu cum cele două persoane se urcă în maşină. El nu ştia ce să facă, deoarece prin apropiere nu se afla nici un alt automobil. Dacă ar fi întâlnit vreun poliţist. I-ar fi rugat să intervină, pentru ca să poată aresta pe cei doi fugari. Dar nu se vedea nicăeri nici un gardian.

Automobilul se puse în mişcare, pornind cu mare viteză spre gara de nord.

In momentul următor, Percy tresări speriat, sărind repede la o parte. La spatele său, se oprise brusc un automobil, care era cât pe ce să-l calce.

Percy nu se mai gândi să facă reproşuri şoferului neatent, ci-l întrebă:

— Eşti liber?

— Da! răspunse şoferul, ducând degetele la şapca sa de piele, în semn de salut.

— Atunci, du-mă repede la gara de nord, pentru ca să mai pot prinde trenul spre Germania. Dacă dai viteză mare maşinei, îţi plătesc orice sumă!

După ce şoferul îşi spuse preţul, care era destul de exagerat, Percy îi plăti banii şi se urcă în maşină. Aceasta se puse imediat în mişcare, pornind cu o viteză nebună în direcţia gării de nord.

Ajuns la gară, Percy alergă imediat pe peron. Expresul pentru Germania se afla pe prima linie. Mai erau câteva minute până la plecarea lui.

Percy se uită în toate părţile, căutând pe Anny Schmidt şi pe improvizata ei însoţitoare.

— Poftiţi în vagoane! anunţară conductorii trenului.

Mai lipsea un minut până la plecarea expresului.

Percy făcu repede o raită prin cele trei vagoane de clasa I-a, dar nu găsi persoanele pe care le căuta.

Când se dădu jos din tren, el observă pe peron pe tânăra artistă și pe bătrâna ei însoțitoare, cu părul cărnut.

— Acestea sunt! își spuse Percy Stuart.

— Clasa întâia? întreabă unul din conductori, după ce tânăra femeia îi spuse ceva. »Poftim, urcați-vă în vagonul acesta!«

— Oprește! strigă din toate puterile tânărul american. «In numele legii, te declar arestat atât pe d-ta, domnule Zalewski, cât și pe însoțitoare d-tale Anny Schmidt!«

— Omul acesta e nebun! răspunse cu o indignare prefăcută Anny Schmidt. «Domnule conductor, te rog să ne ocrotești!«

Spunând aceasta, ea ajută bătrânei doamne să se suie în vagon.

— Dar acesta e defraudatorul Zalewski! strigă din nou Percy Stuart. «Trenul nu poate să iasă din gară, domnule conductor! Trebuie să arestăm pe aceste două persoane!«

— Ce faci scandal, domnule? isbucni o voce în spatele lui Percy Stuart.

Când tânărul american se întoarse, se văzu în fața unei gardian de poliție.

Conductorul trenului închise ușa cupeului și se sui și el în vagon.

— Domnule, în trenul acesta se află defraudatorul Zalewski, travestit în haine femeiești! se adresă Percy Stuart polițistului.

— Ce? Zalewski e travestit în haine femeiești? Vrei să-ți bați joc de mine, domnule? Sau ai evadat dintr'o casă de nebuni?

Expresul se puse în mișcare.

— Du-te acasă și fă un dus rece, domnule! se adresă din nou polițistul lui Percy Stuart, care era în culmea disperării.

Spunând aceasta, gardianul î conduse până în ușa de ieșire de pe peron.

In seara aceleiași zile, Percy încercă să convingă pe comisarul de serviciu al prefecturii de poliție că în expresul spre Germania fugise Kazimir Zalewski și iubita sa. Dar funcționarul căscă plictisit, invitând pe Percy să vină a doua zi la poliție.

4. Eroarea lui Zalewski.

Percy Stuart nu mai aşteaptă să primească ajutorul autorităţilor poliţieneşti austriace. El acţionă pe cont propriu, reuşind să afle că Anny Schmidt cumpărase dela biroul «Trans-Atlantic-Company« două bilete pentru New York.

Percy plecă deci imediiat la Havre, de unde trebuiau să se îmbarce cei doi fugari, pentru a pleca spre America.

Tânărului american nu-i fu greu să afle hotelul unde descinseseră Kazimir Zalewski şi iubita sa.

Plătind o sumă mai mare de bani unui funcţionar al hotelului, Percy reuşi să obţină o camera, care se afla alături de acea a perechii pe care o caută.

Chiar în seara acelei zile, Percy trase cu urechea la uşa camerei de alături.. El auzi un plâns de

femeie. Uitându-se prin gaura cheii, Percy văzu pe Anny Schmidt întinsă pe pat, şi plângând.

Apoi, el auzi vocea lui Zalewski:

— Eu nu te înţeleg, Anny! Doar nu pot să te iau cu mine la New-York. Iţi dau 200.000 de şilingi şi fii pe pace. Sau dacă nu, te poţi duce în Anglia sau în altă parte.

Dansatoarea sări de pe pat. Ochii ei sclipeau furioşi.

— Vasăzică aceasta e ultima ta hotărâre, ticălosule?

—Da, e ultima mea hotărâre!

— Bine, eu plec de aici, dar tu vei trage consecinţele!

Anny Schmidt îşi îmbracă mantoul. In momentul în care deschise uşa spre coridor, Percy se apropie repede de tânără dansatoare, o lua de ambele mâini şi o duse în camera lui.

— Anny Schmidt! îi şopti el. »Vezi bine că Zalewski un ticălos. El ar fi de mai mult în închisoare, dacă d-ta nu l-ai fi ascuns. Vrei să-l menajezi şi pe viitor?

— Nu, nu! răspunse plângând frumoasa dansatoare. «Vreau să-l trădez, totaşa cum m'a trădat şi el!«

— Bine! Aceasta e cea mai bună soluție. Vino cu mine la poliție, unde vei face mărturisiri complecte. Cred că d-ta vei scăpa fără nici o pedeapsă, dacă vei apare ca martoră principală în procesul Zalewski.

Percy conduse pe femeia dornică de răzbunare la poliție. In dimineața celei de a doua zile, Kazimir Zalewski fu arestat pe bordul vasului «Bourgogne». El fu condamnat la zece ani închisoare, iar Anny Schmidt scăpă fără nici o pedeapsă.

Asupra lui Zalewski fu găsită aproape întreagă suma defraudată, fiind restituită apoi oficiului poștal.

Când Percy se întoarse din nou la Viena, el găsi la hotelul său o scrisoare din partea clubului Excentric, care-i transmite

Cea de a 181-a însărcinare:

Percy Stuart va duce câtva timp viața de minier în Queensland, pentru a trece prin pericolele și greutățile ce sunt legate de viața căutatorilor de aur.

Excentric-Club.

Reproducerea interzisă. Toate drepturile rezervate
Volumele nu pot fi folosite de către bibliotecile de împrumut.

Redactor responsabil: AL. VARVARA

Noul Excentric Club

Publicațiune periodică. **Apare Sâmbătă.**

Titlul primelor 178 de volume:

101. Unde este căpitanul Kirkwood?
102. Prisonierul eschimosilor.
103. Tabloul lui Tinsoretto.
104. Vulturii din Sierra Nevada.
105. Peștera de aur
106. Lacul înghețat.
107. Copilul trădătorului
108. Minunea.
109. Țara lui Robinson
110. Regina din Takurava
111. Pușcăriașul din Noua-Caledonie.
112. În jungla australiană.
113. Sydney la Welbourne cu bicicleta
114. Războiu iepurilor.
115. Insula Fericitilor
116. Ste...
117. ...a.
118. Sosia lui Napoleon.
119. Rebeliunea negrilor.
120. Spaima Congo-ului.
121. Secretul Catacombelor.
122. In tara Skipetarilor.
123. Studentul din Oxford.
124. Cerșetorul orb.
125. Demascarea vânzătorului de fete.
126. Dragoste de țigan.
127. Crima din groată.
128. Un faliment de 10 milioane.
129. Conductorul trenului Orient-Expres
130. Misterele Fortăreței.
131. Secretul Mumiei.
132. Secretul Stalcului.
133. Sub străzile New-Yorkului.
134. Schim...atal
135. Serul.
136. Misterul Moartei.
137. Călugărul din Lincoln.
138. Crima în Film.
139. Moartea lui Vanderstyft.
140. Crima din ziua Independenței.
141. Dispariția doctorului Jekyll.
142. Perlele.
143. Falsificatorii de bancnote.
144. Casa Groazei.
145. Misterul Fântânei.
146. Secretul tavernei de Opium.
147. Mesagiul din Martie, partea I-a.
148. Mesagiul din Martie, partea II-a.
149. Omul cu ochii de pisică
150. O Escrocherie în Cizmărie
151. Enigma Vilei Hale.
152. Bancnota No. 333444.
153. Clubul Cocoșatilor.
154. Moartea indiană.
155. Rolul dublu.
156. Loja misterioasă.
157. Mortul din Automobil.
158. Safirul Milionarei.
159. Un pariu pe viața și pe moarte.
160. Tabachera de aur.
161. Otrava Uitării.
162. Lumina Albastră.
163. Consuela.
164. Impușcatura prin fereastră.
165. Un hot modest.
166. Descoperirea doctorului Patterson
167. Fiulpierdut.
168. Dispărut în Siberia.
169. Hoții de perle
170. Mostenitorul de Milioane dispăr
171. Ochiul lui Ghavial.
172. Spre Tibet.
173. Fântâna de sânge din Khanpur.
174. Văduva Raia-ului.
175. Logodnica Tigrului.
176. Fausta și Faustina.
177. Victimă Bandei negre.
178. Fântoma Muntelui.
179. Scamatorul din Gratz.
180. Furtul dela Poșta din Viena.

Noui volume în pregătire!

„Editura „Excentric Club", Cernăuți, Căsuța Poștală 28.
Aprobat de Serv. „Cen... și Pref., jud. Cernăuți 13-5 193...